

Józef Baran

Emigránsok balladája

(Ballada o emigrantach)

Aleksander Orłowski

1

felébrednek az éjszaka közepén
a haza köldökzsinórjától elszakítva
felpeckelt szájjal
nem érzik a földet
talpuk alatt

még pár percre
felrémlenek bennük
gyermekkoruk elsüllyedt titanicjai

2

már túl vannak a nyelv-átültetésen
az agyátültetés még folyamatban
csak a szív átültetése
rendre nem sikerül
mert öreg már és nagy
és minden bizonynal vele kell már meghalni

3

szemükről le hull a hályog
és megértik
hogyan az igazi rendeltetés
a már megszokott helyekről
való folyamatos kiűzetés
kezdve a gyermekkor
átkozott horizontjait
és megéretten a gondolatra
hogyan a halál is emigráció
a test végső határain túlra

Stockholm, 1995. szeptember

*

Frissen elvált asszony

(Kobieta świeżo po rozstaniu)

szívem
összenőtt
a tieddel
már nem tudtam
hol végződöm én

és hol kezdődsz te

az utolsó pillanat
hogyan leválsz rólad

most vakon rohanok
fájdalmasan
fej és karok nélkül
szerelemtől veretve
önmagam által veretve
Szamothrakéi Niké